

שבעת ימים פרק ראשון יומא

יפ.

עין משפט
נר מצוה

צו א ב מיי פ"ה מהל' צית הבחירה הלכה ז'
צו ג מיי פ"ו מהלכות ציאת מקדש הלכה יא'
צו ד מיי פ"ה מהלכות צית הבחירה הלכה ז'
צו ה שס הלכה ז'
צו ו שס פ"ח הלכה ח'
קן ז מיי פ"ג מהלכות עבודת יוה"כ הלכה ז'
קא ח שס הלכה ג'
ט [מיי פ"ו מהלכות נדרים הלכה ט']

מוסף רש"י

הני כהני. לענין
הקרבנות קרבנות, שלוחי
דרחמא ניהו. ולא
שלוחי דידן, ופסקא מינה
למודר הגאון מהרש"א, שהסב
מומר להקריב קרבנותיו
(קדושין כג.). שלוחי
דידן. דעלי קרבן (נדרים
לה.).

רבינו חננאל

[illegible]

ששם מדיחין ^(ט) (קדשי) קדשים. הא דלמארנן לעיל (דף טו.) שולחנות היו צעורה להדיח עליהן הקדשים וכדכתיב ובהדיא יצחקאל (מ) י"ל דבשר קדשים מדיחין הם השולחנות אבל קרבי קדשים שיש בהן פרט ומאכלי מדיחין אותם בלשכת המדיחין^(י): **לשכת** בית הפרוה. ו"אם מאי

הוא אמר רב פפא שתי
לשכת פרהדרין
אחת בצפון ואחת
בדרום ^(א) ו' לשכות היו
שבת שבת המדיחין לשכת
מלך לקרבן לשכת
עורות קדשים ועל
לכ"ג ביוה"כ לשכת
קרבי קדשים ומשם
הפרוה ג' שבצפון
וגולה לשכת הגזית

שנה דכי תנא להו ברישא
נקט לשכת המלך ולשכת בית הפרוה
ולשכת המדיחין וכי מפרש להו מפרש
לשכת המדיחין והדר לבית הפרוה
ו' לא הוי מפרש לשכת בית הפרוה
ברישא היכי לימני ועל גבה היה כהן
טובל כו' ואכתי לא קמני היכי סליק
להתם להכי תנא לשכת המדיחין
ברישא ומשם היתה מקדיה לגג בית
הפרוה ואמנן ראימי במסכת מדות
(פ"ה מ"ג) ושם מפרש לשכת הפרוה
ברישא כי סידרא דרישא וגם במקלף
ספרים שלנו יש כמו כן כחלף:

מי

מה היתה משמשת אבא שאול^א אומר לשכת כ"ג היתה אחורי שתיהן ומשם
שלשתן שוה לשכת הגולה שם היה בור הגולה והגלגל נתון עליו ומשם
מספיקין מים לכל העזרה לשכת הגזית^ב שם היה סנהדרין של ישראל
ויושבת ודנה את הכהנים ומי שנמצא בו פסול היה לובש שחורים ומתעמף
שחורים ויצא והלך לו ושלא נמצא בו פסול היה לובש לבנים ומתעמף לבנים
ונכנס ומשמש עם אחיו הכהנים אחת בדרום דתנן^ג בשבעה שערים היו
בעזרה ג' בצפון וג' בדרום ואחד במזרח שבדרום שער הדלקה שני לו שער
(ה) הקרבן שלישי לו שער המים שבמזרח שער נקנור^ד וישתי לשכות היו
שם אחת בימינו ואחת בשמאלו אחת לשכת פנחס המלכש ואחת לשכת
עושי חביתין^ה שבצפון ישער ניצוץ^ו בנין אכסדרה היה ועליה בנויה
לו על גביו ושם כהנים שומרים מלמעלה וליום מלמטה^ז ושלפנים הימנו
החיל שני לו שער הקרבן שלישי לו שער בית המוקד ותניא^ח חמש
מטבילות ועשרה קדושים טובל כ"ג ומקדש בו ביום ויכולן בקודש [על גג]
בית הפרוה חוץ מזו שהיתה בחול על גבי שער המים ובצד לשכתו היתה
ולא ידענא אי לשכת פרהרין בצפון ולשכת בית אבטינס בדרום או לשכת
בית אבטינס בצפון ולשכת פרהרין בדרום ומסתברא דלשכת פרהרין
בדרום הואי מאי מעמא מקדים קאי ומיסך את רגליו וטביל ואזיל לצפון
וגומר חפינה ואתי לבית המקדש^ט ועביד עבודה כולי יומא לבהדי פניא
מדו עליה והדר אזיל לדרום וטביל ונייה דאי אמרת לשכת פרהרין
בצפון מקדים קאי ומיסך רגליו ואזיל לדרום וטביל וגמר חפינה ואתי
לבית המקדש ועביד עבודה כוליה יומא להדי פניא מדו עליה והדר אזיל
לדרום וטביל ובעי מהדר ומזיל לצפון ומינת ומי טרח מטרחיני ליה
כולי האי אלמא לא מטרחיני ליה טפי דאי צדוקי הוא ליפרוש אי נמי
שלא תזוז דעתו עליו דאי לא תימא הכי נעבדינהו לתרווייהו בהדי הדדי
אי נמי תסגי ליה בחדא: ואמרו לו אישי כהן גדול וכו': לימא תהוי
תויבתא דרב הונא בריה דרב יהושע^י דאמר רב הונא בריה דרב
יהושע^י הני כהני שלוחי דרחמנא נינהו דאי אמרת שלוחי דידן נינהו

וממר ודי לא טוב לך להטריחו מטרחין ליה מדעת דאי דקוין הוא ואינו
 ונגה מתחילה וטוב לנו שהרי הן משני את עבודה כלקמן בשמעמין:
 והתנאים נבחרו בצמח כוונה: לא אי תימא הכי. (א) דלא צענין לטמרוסיה
 אהנו תיזבחר דובו הוגא ר' חיי. (ב) הכי. צענין צמח קרבנין (ג) שומין
 ומנומנו ויזבחר לו שקריב עליו קרבנין דמקרא צבירים (ד) (ה) (ו)

גב' סנא ללמוד חפינה. מוליכין אותו לבית חבטינס ששם הקטרת מאוי' לשדה פרהדריין. לישן שם: לשדה חבטינס. ללמוד חפינה: על גגה.

היה בית הטבילה מי מעיין היו באין לשם ברומה: **מסיבה**. נזכר
אבנים מעלות מגלגלות וסובבות במקף עמוד כמין עץ גלגל של
גמ: (ו) **לגג בית הפרוה**. לעלות
לה דרך המעיבה: **לשכס הבולה**.
על שם צור שכרו שם עולי גולה:
אחורי ספינה. ללשכת הגולה וללשכת
הגוים: **וגג שלשן שוס**. קירוי אחד
לשלשן: **שער הלדקס שער הקרבן**.
לא ידעתי למה נקרא שם כן: **שער**
ההמים. שבו מכניסין כלוחים של מים
של ניסוך צהג כך מפרש בשקלים
(פ"ו מ"א): **ועשרה קדושין**. ידיו ורגליו
מן הכיור: **בו ביום**. ציה"כ ולקמן
(דף לז). **ליף** להו מקראי וכולן בקדש
כדמפרש: **על גג בית פרוה**.
השיתה בגויה צמון עזרה מקודשת:
חוצות מזו. טבילה ראשונה שאינה צאה
בצבצביל יוה"כ שאף כל ימות השנה
ששנינו צ"פ"ג (דף לז): **אין אדם נכנס**
לעזרה אפילו טהור עד שטבול אל
טבילות הבאות מחמת יוה"כ צעינן
מקום קדוש דהכי כתיב צהו ורחץ את
בשרו בשמים במקום קדוש (ויקרא טו):
וצדד צדו **המים**. אלמה יש
לו בדרום: **ומספצרה לשכת פרהדרין**.
שהוא יסן שם בדרום הוא אלל בית
הטבילות חול: **מאי טעמא מקדים**
הקאי כו'. כשהוא משכים לבקר כל
שבעה עומד ממטחו: **ומיסך רגליו**
וטובל. הם על גב שער המים
שהיא על גבה צבועי החומה מתוקן
בית טבילה חוץ ומעיין משוך שם
בצמח מעיין עיטס כלתמן (דף מה).
וכל המיסך רגליו טעון טבילה ליכנס
בצורה ואזיל לנפון ללשכתו השניה
ללמוד חפינה ואתי לבית המקדש
ועציד עבודה כוליה יומא דמתן
(לעיל דף יד). כל שבעת הימים הוא
חורק את הדס וכו': **לכדי פניא מרו**
עליה. דלחמריין בריש פירקין: **ואזיל**
לדרום וטבל. על שער המים כריע
דלחמ (ס) טהור שנפל עליו הזזה
טמאתו: **וניית**. הולך ושוכב בלשכת
פרהדרין אשר אלל בית הטבילה:
דחאי אחרם לשכס פרהדרין. שהוא
יסן צה הוא בצפון ורחוקה מבית
הטבילה הטרחתו כל העמל
הוא: **מקדים קאי ומיסך רגליו**. דרך
כל המסכימין: **ואזיל לדרום**. לשער
המים: **וטבל וגמר חפינה**. הם

לעצמם שמי' לקבל עליו טורה המקדש ליפרוש מן ההכונה גדולה ולא יי' אפילו אדם כשר טוב לנו להטריחו כדי שלא תזוז דעתו עלי' א"צ. אפילו אדם כשר טוב לנו להטריחו כדי שלא תזוז דעתו עלי' א"צ. אפילו אדם כשר טוב לנו להטריחו כדי שלא תזוז דעתו עלי' א"צ.

מסורת הש"ס

(א) מדות פ"ה מ"ג ע"ש,
(ב) [מנחות כ"א: וע"ש
בבבא], (ג) תמיד כו. מדות
פ"א מ"ד, (ד) [תמיד כה:
מדד פ"א מ"ה], (ה) [לקמן
ל. לא. ע"א. זבחים יט:],
(ו) [לעיל יד:], (ז) קדושין
כג: נדרים לה:, (ח) [ג'ל
קרבנותיו ע"י צדק:], (ט) [ג'ל
קרבן], (י) ע"י מו"ט ד"ה
לשכת המדיחין.

הגהות הב"ח

(א) גמ' שני לו שער
(הקרבן) תז"מ ונ"ז
ק"ל הכבודות: (ב) שם
שנפון שער יתון וכמין
שם
אסדרה היה: (ג) שם
וליס מלמטה (וטלפס)
ממנה החיל תל"מ ונ"ז
ק"ל ופתח היה לו
לחיל: (ד) רש"י ד"ה
עולה לגג בית הפקודה:
(ה) ד"ה דלי לא מימא
הכי אלא לא שיעין
לטרומיה:

תום' ישנים

לשבת הפרוה ששם
הוא יצא עומד קדיש.
ואין לשבת הפרוה ששיה
(ברישת) [הקומן] רבה
מאות, כלל א' בשלש
קמיות הללה מנה
לשבת המלה ועל גבי הכנס
ואין לו לשבת המלה
(ואיל) [דרכה] שטמיון לו
מלה לכל זכר סעודה. רבינו
אברהם בצפון הרגן שש
לשבת. בדרוס הרסין
קמיותה גבי לשבת המלה
ופרוה ומדישו. לשבת
הרסין במחיותה לשבת
הגולה יו'. וכן מונח
הרסין בצפון הרקמין א' לשבת
לדרוס וטביל [ווינן] אלמא
שש המים היה על לשבתו
יו', ומכמות [פ"ה] מ'ג'
גסס אפסא. וזו הגירסא
נחלה לרבינו עקיב.
שש הרקין. י' שש.
שדך שם היו מביאין אש
למטה. שש הרקין.
שש דרך שם היו מביאין
קמיותה. לבחרי פניא ברו
אפסא. וסביר דאחא
נימחא וסביר פניא קמיה.
דא ח"ה הני בחי' ששיו
דיין גינהו. וא"ת שש
גנדיה פרק חין בין ההור
(ה), [נ] אפסא [נ] א' ששיו
דיין ששיו. ששיו דרמא
דכין ולא אפסא, דאחא
לששיו אפסא ליה מנאחין. וי'ל
לדא ששיו ליה מנאחין
מדברי אמורא. וכי האי
הוגא פניא בצנא מיעטין [נ]
א' ומכמות [נ] גבי
אלמנה מן האירוסין י' ליה
מכאש ששיו ליה לרמיון נ'
שדרי אמורא.

(א) [נדפס"ל דר צה].